

תולדות

כטי חשון תשפ"ה

גליון מס' 454

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורגיה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

16:00 : הדלקת נרות:
06:16 : נץ החמה:
17:14 : צאת שבת:
17:51 : צאת שבת ר"ת:

ליצנות

"אברהם הוליד את יצחק".

אומר רש"י: לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה, הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם.

מה זה עזר שהקב"ה צר צורת קלסתר פניו של אברהם ביצחק? הרי רוב בנים דומים לאחי האם, אח של שרה היה לוט, לוט היה דומה לאברהם, ועכשיו הליצנים ממשיכים להתלוצץ... למה יצחק דומה לאברהם? זה מחמת שרה... דומה לדוד לוט! אומר ה'אליני דפלפלי': נכון, הם יכולים להמשיך להתלוצץ... אבל זה רק בפוטנציאל!

אם היה לליצנים קצת עומק, הם לא היו ליצנים!

הרי ליצנות זו רדידות...

הקב"ה מצוה את אברהם אבינו לך לך מארצך ומבית אביך.

אבל מה עם כיבוד הורים? איך אפשר להשאיר את אבא זקן?! אומרת התורה? "וימת תרח בחרן".

כל מי שעבר כיתה ג', יודע לעשות חשבון שאברהם אבינו עזב את אבא שלו זקן... אבא שלו מת הרבה שנים אחי"כ!

אבל התורה כותבת שתרח מת בחרן לפני שאברהם אבינו יצא משם... למה?

כדי שלא יגידו שאברהם אבינו עזב את אבא שלו זקן...

נו, אז אם כל ילד יודע לעשות חשבון ולהבין שאברהם אבינו עזב את אבא שלו, מה התועלת בכך שהתורה הקדימה לספר לנו על מיתתו של תרח לפני עזיבת אברהם?

התשובה היא שליצנים וקנטרנים לא עושים חשבונות!

הם רדודים, אין להם כח אפילו לנסות להפעיל את הגלגלים... נכון שתיאורטית הליצנים שלנו יכלו להמשיך להתלוצץ...

אבל זה רק בפוטנציאל, החבר'ה הללו לא מתכוונים לעשות חשבונות... הם לא ידעו מי זה לוט וגם לא איך הוא נראה, הם לא למדו אף פעם תורה, ואין להם שום סיכוי לחשבן שהבנים דומים לאחי האם, ולוט הוא הדוד של יצחק...

ילד אחד בתלמוד תורה עשה צחוק וליצנות מהמנהל.

הילדים האשימו מישהו אחר, ואמרו למנהל שהוא זה שדיבר! המנהל נתן לו סטירה מול כולם... "אבל זה לא אני...".

"כולם אומרים שזה אתה, וגמרנו".

אחרי כמה שנים המנהל הופיע בישיבה שלו, הוא בא להתנצל ולבקש סליחה... "הבנות שלי תקועות, הבנתי שעשיתי טעות".

"אני לא יכול לסלוח לך... זה פצע לי את כל הנפש", השיב.

בסופו של דבר הוא עבד על עצמו ומחל בלב שלם, ותוך חודש המנהל עשה פניו בינוי לכל הבנות שלו... ליצנות זה שורף.

תבכי!

אלה תולדות יצחק...

יש עוד פרשה שמתחילה ב"אלה תולדות"... פרשת נח!

אז למה פרשת נח נקראת על שם הצדיק נח, ואילו פרשת תולדות נקראת על שם יצחק אבינו?!

עיקר עבודת ה' של נח היתה עבודה עצמית... התרוממות ודביקות! הוא שם פחות דגש על התולדות שלו.

אבל אצל האבות הקדושים עיקר עבודת ה' היתה השקעה בתולדות. להשקיע בתוך הבית... חינוך לעבודת ה'... שיגדלו צדיקים וחסידים!

בורא עולם מעיד על אברהם אבינו שהוא אוהב אותו, ומסביר גם למה... "למען אשר יצוה את ביתו אחריו ושמרו דרך ה'".

אז איך זוכים לזרע קודש ברך ה'?

זוג יקר הגיעו לפני ר' יצחק זילברשטיין...

הבעל פתח ואמר: רבנו, זכיתי באישה יראת ה' היא תתהלל, מרבה לשפוך את כל ליבה בבכי לבורא עולם לזכות בילדים יראי אלוקים.

ב"ה תפילתה עשתה פירות, ואני משתדל לא להזיק...

לאחרונה, התחילו לכאוב לה העיניים, ואני מבקש ממנה: "תפסיקי לבכות כל היום... את הורסת לעצמך את העיניים!".

אבל היא לא מוכנה לסכור את פרץ דמעותיה... מי צודק אני או היא?!

פתח להם הרב זילברשטיין 'מושב זקנים' של בעלי התוס'...

במותן תורה נאמר "כה תאמר לבית יעקב, ותגיד לבני ישראל".

אומר רש"י בית יעקב אלו הנשים, בית ישראל אלו הזכרים.

ברגע הכי גדול שהיה אי פעם בהיסטוריה, הקב"ה מבקש ממש

רבנו לדבר קודם כל עם הנשים, ורק אחי"כ עם הגברים... למה?!

למה נשים קודמות לגברים?! ליידיס פירסט זה מנהג גויים!...

נכון שהיום קפלנוביץ' ושמאלנסקי אימצו אותו... אבל לא הנורמל.

אומר הר"י מאורלייניש: בזכותה של לאה אמנו זכו הנשים תחילה!

שהיתה לאה נותנת על ליבה טבלה של זהב, ובה חקוק "תורה ציוה לנו...".

ובה היתה הוגה לאה יומם ולילה... וזהו "ועיני לאה רכות".

רכות מהבכי שהיתה מתפללת לזכות בזרע ברך ה'!

אמר להם הרב זילברשטיין: הרי לפנינו שבזכות התפילה בדמעות,

זכו בית יעקב לפני בני ישראל!

שתי אחיות תאומות כל היום בוכות... האחת בוכה בכי תמרורים

וממאנת להינחם, והשנייה מרוב בכי מראה פניה השתנו...

והנה לפתע, אחת מקבלת בת קול משמיים: "רחל מנעי קולך מבכי

ועינייך מדמעה". לאחותה אין בת קול ואפילו נראה שיש כאן רמז...

תמשיכי לבכות. רחל מנעי קולך ולא תמשיכי לבכות?! למה???

אומר ר' אברהם פאם: הבכי של רחל הוא על אינקוויזיציות, שואה,

שמחת תורה, ייסורי תופת שעוברים הבנים שלה, יתומים ואלמנות.

רחל, אני מבטיח לך שיהיה לזה סוף טוב... חבל, תפסיקי לבכות.

אבל הדמעות של לאה הם לא בכיות על מחלות, חטופים ופיגועים...

אלו דמעות של כיסופי נפש של בת ישראל כשרה... היא רוצה חתן

יר"ש, היא רוצה ילדים צדיקים... תמשיכי לבכות, וכמה שיותר!

הפינה הרגישה

"ויתרוצו הבנים בקרבה, ותאמר אם כן למה זה אנכי. ותלך לדרוש את ה'..."

מה זה לדרוש את ה'?
אומר רש"י לבית מדרשו של שם...
אני לא מבין, למה היא הולכת לשם!
שתלך לאברהם אבינו!

השווער שלך הוא גדול הנביאים – לכי אליו!
"ויתרוצו הבנים בקרבה", אומר רש"י: על כרחך מקרא זה אומר דורשני, שסתם מה היא רציצה זו וכתב אם כן למה זה אנכי!"

נו, בכל הריון הילד בועט... ב"ה שהוא בועט!
כשהוא לא בועט זה מתחיל להלחץ...
ילד בועט – סימן שהוא חי!

ולכן רש"י אומר שהמקרא אומר דורשני...
ממה היא נבהלה?!

כשהיא עוברת ליד בית מדרש הוא בועט, וגם כשהיא עוברת ליד בית עבודה זרה הוא בועט...
אז אם כך יש לך בעיות רוחניות, לא בעיות של בעיטות!

נו, ואם יש בעיות רוחניות... מי אשם?
האם יצחק שבא מהבית של אברהם, או אני רבקה שבאתי מהבית של בתואל...?
ודאי שאני אשמה!!!

נו, אז אני צריכה שהשווער שלי ידע מזה! לכן היא הלכה לבית מדרשו של שם.

אבל למה היא בכלל היתה צריכה ללכת לרב? הרי היא היתה מהאמהות הקדושות והיתה לה רוח הקודש... "ויודג לרבקה את דברי עשו בנה הגדול". מה זה יודג? הרי עשו אמר זאת בלבד...
אומר רש"י: ברוח הקודש הוגד לה!
אז למה היא לא שאלה בעצמה?!

כי כשהיא נבהלה מהבעיות הרוחניות, היא היתה בעצבות... ואין רוה"ק שורה אלא מתוך שמחה!
גם כשיש בעיות רוחניות עם הילדים, אם תזכה להישאר בשמחה... כבר לא תהיה לך כל שאלה!

צדיקים

רבנו אפרים אנקוא זצ"ל

עומא דהיולא א' כסלו

בדרכו מהונן לתלמסאן רבינו יצא יחד עם קבוצת מלווים שביקשו את חברתו. בדרכם הם עברו בדרכים עקלקלות. הם חצו מדבר שומם ושורץ חיות טרף: אריות, נמרים, נחשים, עקרבים ושאר בעלי חיים טורפים. הזמן חלף בדרכם והנה הגיע ערב שבת והם עדיין רחוקים מכל מקום יישוב. רק מדבר צחיח משמאל ומימינם והם לא יודעים מה לעשות בעקבות השבת הממשמת ובאה בשל מצבם שכן אם ישארו הרי הסיכויים להיפגע מחיות

טרף הוא גבוה ומצד שני כיצד יעזו ללכת במדבר במהלך שבת קודש? הרב שראה כי השמש יורדת והשבת קרבה לבוא והחליט כי יעצור את הליכתו ויעשה את השבת במקום השומם והשורץ חיות טרף ובלבד שלא יחלל את השבת. בני לווייתו לאחר שדנו, החליטו כי אין מנוס מלהמשיך הלאה אף ביות שבת קודש וזאת מאחר ומדובר בפיקוח נפש, שלא יפלו חלילה טרף לחיות רעות. בני השיירה ניסו לשדל את רבינו להצטרף אליהם ואמרו כי פיקוח נפש דוחה את כל התורה כולה. בנוסף הם אמרו כי הסבירות שחיות טורפות ינסו להתקיף שיירה שלמה פחות מצוי מאשר המצב בו אדם בודד נמצא במדבר. שאז אין ספק כי בעלי החיים ינסו להתקיפו, ואז מה יוכל לעשות כנגדם? אולם רבינו על אף ששמע את 'טענות כבודות משקל' אלו לא השתכנע להצטרף אליהם, והשיירה נאלצה בחוסר ברירה להמשיך בדרכם כשהם משאירים את הצדיק לגמרי לבדו. עם שקיעת השמש עלטה כבדה כיסתה את כל הסיבה ואת אשר תיארו אנשי השיירה התקיים: אריה נורא זינק ממקום מרבצו ופנה לעברו של הרב לטורפו חיים, אבל כשעמד האריה על ארבעת רגליו מול הרב, נהפך האריה לכבשה תמה ומלטפת, רבץ האריה ככלב לפני אדונו והתיישב בקרבת הרב, חיות המדבר שראו את האריה פחדו והתרחקו מפני הרב, ובכך הגן האריה על הרב בערב שבת וביום שבת מפני חיות הטרף ולא התקרבו אליו.

במוצאי שבת תהה הרב כיצד כעת ימשיך בדרכו. לפתע הבחין הרב הקדוש כי נחש עקלתון בפיו של האריה מתעקל סביב רעמתו כמו רסן לסוס. הביט הצדיק על האריה והנה האריה רמוז לרבינו הקדוש שיאחז ברסן וירכב עליו. הרב שהבין את הרמזו רכב עלה על גבו של האריה ללא כל חשש, אחז בנחש העקלתון כמו פרש האוחז ברסן סוסו והאריה יצא במרוצה אדירה ובמהירות עצומה. תוך זמן לא ארוך האריה הביא את רבינו עד לעיר תלמסאן. שם הרב ירד מהאריה כאשר בעל החיים האיתני חזר במהירות למקום ממנו הוא בא. כל האנשים שהיו באותו מעמד רעדו בראותם את המראה הפלאי. מעשה זה הקנה לו את הכינוי: 'הקדוש מתלמסאן'.

מלגה לברית מילה

אפריון שלמה מעניקה לאברכים שולומדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוהל

עמרם דהוקי 0548-488555

מוסמך מטעם הוועדה הבינמשרדית של הרבנות הראשית ומשרד הבריאות

מוגבל ל-4 מלגות ביום.

העלון טעון גניזה